

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19.
Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego“:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34; tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 378. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 1 października 1937 r. w sprawie wylosowanych numerów obligacji serii I 4% państwowej renty złotej.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

378.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 1 października 1937 r.

w sprawie wylosowanych numerów obligacji serii I 4% państwowej renty złotej.

Podaje się do wiadomości, że zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1936 r. o wypuszczeniu I serii 4% państwowej renty złotej (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 194), zostało w dniu 1 października 1937 r. wylosowanych do umorzenia 30 obligacji po 10.000 zł w zł. każda na ogólną sumę nominalną 300.000 zł w zł., oznaczonych następującymi numerami:

nr nr	nr nr	nr nr	nr nr
56	2286	4281	5870
715	2613	4301	5982
1062	2727	4525	6036
1172	2794	4819	6188
1363	3145	4906	6240
1715	3542	5249	6526
2177	3885	5823	6638
2273	4227		

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:

(—) Dr Jakubowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął w dniu wczorajszym wojewodę krakowskiego p. Tymińskiego, a następnie prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego p. gen. Romana Góreckiego.

Z Prezydium Rady Ministrów.

P. Prezes Rady Ministrów generał F. Sławoj Składkowski przyjął w dniu 8 b. m. pp. Tomasza Arciszewskiego, prezesa C. K. W. P. P. S., i Jana Kwapińskiego, członka C. K. W. P. P. S. i przewodniczącego Centralnej Komisji Związków Zawodowych, którzy zwrócili uwagę Pana Prezesa Rady Ministrów na następujące sprawy:

1) Powtarzające się ataki uzbrojonych ludzi na przedstawicieli klasy robotniczej (jak to miało miejsce np. przez rzucenie bomby u zbiegu Nowego Świata i Alei Jerozolimskich na przechodzący tamtędy w dniu 26 września r. b. pochód młodzieży robotniczej).

Pan Prezes Rady Ministrów stwierdził, że w przytoczonych wypadkach wszczęte zostało energiczne śledztwo i sprawcy nie będą mogli liczyć na pobłażliwość.

2) Na sprawę stosunku Rządu do zasady wolności koalicji (w związku z zawieszeniem działalności Związku Nauczycielstwa Polskiego).

Pan Prezes Rady Ministrów stwierdził, że granicą wolności zrzeszeń, ustaloną w ustawie konstytucyjnej, jest dobro powszechne. Dowodem zaś tego, iż zasada wolności koalicji jest przez Rząd obecny uznawana, może być fakt, iż za czasów tego Rządu klasa robotnicza miała możność wygrania około 3 tysięcy strajków ekonomicznych przy udziale około 700 tysięcy strajkujących.

* * *

P. Prezes Rady Ministrów generał F. Sławoj Składkowski przyjął dnia 8 b. m. delegację następujących organizacji kobiecych: Unii Polskich Związków Obrończyni Ojczyzny — pp. Słowińską, Sujkowską i Wierzbiańską, Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet — p. Matuszewską, Samopomocy Społecznej Kobiet — p. Moraczewską oraz Klubu Kobiet Radnych — p. Gawrońską.

* * *

Dnia 8 b. m. P. Prezes Rady Ministrów gen. F. Sławoj Składkowski przyjął dyrektora Funduszu Pracy p. Michała Gnoińskiego, a następnie delegację Koła Medyków Uniwersytetu Józefa Piłsudskiego, która zaprosiła P. Prezesa Rady Ministrów na uroczystość odsłonięcia tablicy ku czci poległych w walkach o niepodległość medyków. Uroczystość ta odbędzie się dnia 16 b. m. w Domu medyków przy ulicy Oczerki 7.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. Nr 14, poz. 186), § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. Pr. P. Nr 6 ex 1863) oraz § 14 ustawy prasowej z dnia 7 maja 1874 r. (Dz. U. Rz. Nr 16, str. 65) w brzmieniu art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) odebrało debiet pocztowy niżej wymienionym drukom, ponieważ te druki zawierają w swej treści cechy przestępstw przewidzianych w Kodeksie Karnym, a mianowicie:

czasopiśmie „Le droit de vivre“, wydawanemu w języku francuskim w Paryżu;

czasopiśmie „Nowa Pora“, wydawanemu w języku ukraińskim w Detroit;

broszurze p. t. „Dwa fronty“ dra Simeona Pyza, wydanej w języku ruskim w Cleveland, Ohio; broszurze p. t. „Prawda o Rosji“ Wani Hunianki, wydanej w języku ruskim w Cleveland, Ohio.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

W piątek dnia 8 b. m. P. Minister Spraw Wojskowych, gen. dyw. Tadeusz Kasprzycki, w otoczeniu pierwszego Wiceministra gen. bryg. Głuchowskiego oraz szefa gabinetu płk. dypl. Kilińskiego, przyjął oddziały szlachty zagrodowej z Pokucia i Podola, przebywające na wycieczce w Warszawie. Delegację przedstawił P. Ministrowi dypl. Rzyziński, prowadzący wycieczkę. Po odegraniu Hymnu narodowego, P. Minister odebrał raport, po czym strzelec Bazyli Rawicz-Przybyłowski wystąpił z szeregu i, dziękując P. Ministrowi za opiekę, podkreślił, iż tak jak ongiś na każde wezwanie królów polskich stawali zbrojne chorągwie przodków, by bronić Rzeczypospolitej, tak dziś na rozkaz staną zawsze, w każdej potrzebie, wnukowie ich, pracując w pułku pod hasłem „Zawsze musimy być pierwsi i w każdej potrzebie zwyciężyć“. Kończąc swoje przemówienie, podkreślił, iż będą bronić ziemi kresowej przed każdym wrogiem, skądkolwiek by on przyszedł. Po meldunku strzelca płk. Rzyziński wręczył P. Ministrowi odznakę pułkową i kapelus, jaki z rozkazu P. Ministra noszą żołnierze oddziałów huculskich.

P. Minister, zwracając się do żołnierzy, przemówił w te słowa:

„Żołnierze, dziękuję 49-mu p.p. za przyznaną mi odznakę pułkową, dowód dobrych żołnierskich uczuć dla mnie. Jest ta odznaka tym bardziej mi cenna i miła, że pochodzi z oddziału, który na swym górskim pograniczu Rzeczypospolita postawiła na straży. Postawiła tam, gdzie przed wiekami już Wasi pradziadowie te same pełnili wojenne zadanie. Rad jestem, że mogą obie kompanie pułków 49 i 54, w których służą potomkowie dawnych polskich rycerzy, widzieć przed sobą, że mogą spojrzeć Wam w oczy i stwierdzić szczerą gotowość takiej samej ofiary, jaką Wasi przodkowie spełnili dla dobra Rzeczypospolitej.

W wielkiej rodzinie Wojska Polskiego wysoko nieść musicie sztandar żołnierskiego obowiązku, mając za hasło te piękne rycerskie wspomnienia. Pułk 49, który zaszczylił mnie dziś odznaką swoją, ma szczególnie ważną rolę. Oprócz swych pięknych czynów wojny ostatniej, wiąże się z tradycją czynów wojennych polskiej karpackiej szlachty. Z pułkiem tym wiążemy również tradycję czynów wojennych wiernych Rzeczypospolitej Polskiej żołnierzy Rusinów, których wydała Wasza górską krainą. Tradycje te pięknie wznawili górale karpaccy, wznawili je huculi, walczący dzielnie i z poświęceniem w szeregach żelaznej karpackiej brygady Legionów — wznawiała te tradycje ludność Huculszczyzny, która w tych ciężkich walkach żołnierzowi legionowemu niosła pomoc na każdym kroku. Pułki, które mają takie tradycje, muszą być wzorem w pracy żołnierskiej. Jak tu mi meldował przed chwilą żołnierz z serca Huculszczyzny, spod Żabiego, musicie i chciecie być zawsze pierwsi.

Jestem przekonany, że potraficie być pierwsi w pracy pokojowej i pierwsi w pracy wojennej, gdy Was do niej Polska powoła. Najwyższe nasze władze chwalą Waszą pracę żołnierską, są z niej zadowolone i liczą, że nigdy nie zawiedziecie swego sztandaru i hasła wiernej, ofiarnej służby dla dobra Rzeczypospolitej. Wnieście razem ze mną okrzyk na cześć Rzeczypospolitej i naszych Władz Najwyższych: Pan Prezydent Rzeczypospolitej Ignacy Mościcki i Naczelny Wódz, Marszałek Smigły-Rydz — niech żyją“.